

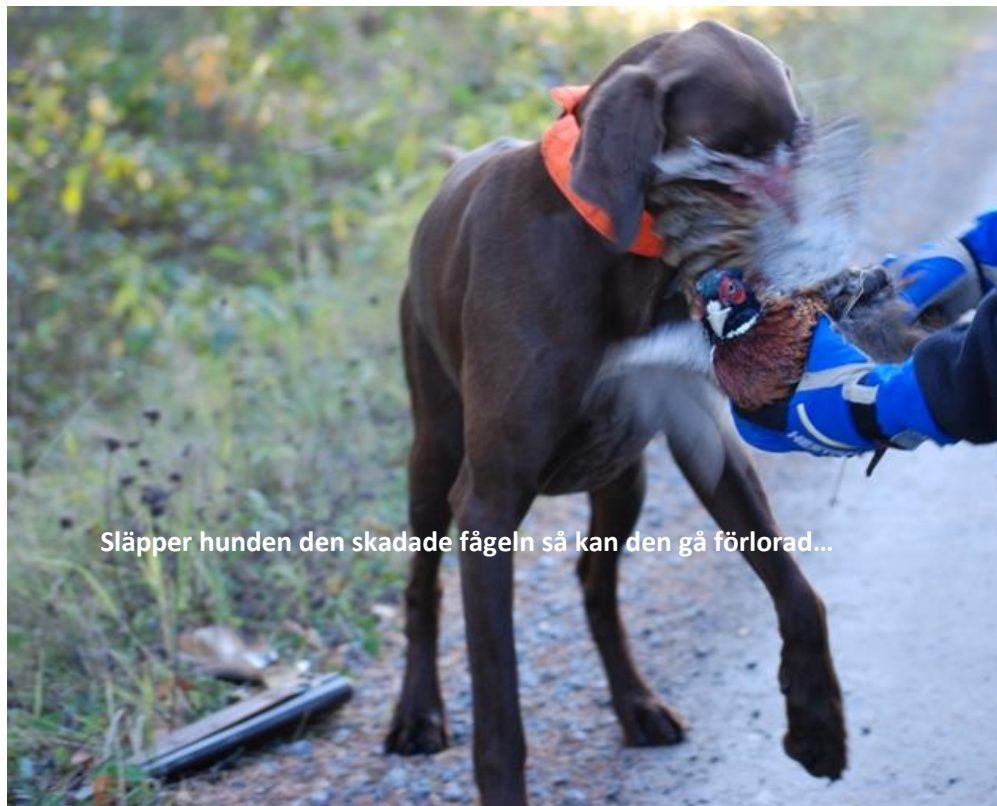
Varför spottar så många hundar ut apporten?

Ett tyvärr lite för vanligt problem runt apporteringsträningen är att hunden släpper apporten innan fullbordad inleverans. Inte sällan verkar apporten hänga lösare ju närmare sin ägare hunden kommer. Ur ett jaktligt perspektiv är detta allvarligt. Skadskjutna fåglar kan riskera gå förlorade, inte minst vid sjöfågeljakt på dykande änder. På prov kostar spott på apportbetygen. Trist men inte lika allvarligt förstås. Det finns alltså skäl att ta sig en funderare, både av jaktetiska och provmässiga skäl.

Hunden spottar – vad ska jag göra?

Varför spottar hunden ut apporten?

Släpper hunden den skadade fågeln så kan den gå förlorad...

Först ett litet test

För dig som kommit en bit på väg och har en hund som apporterar hyggligt och normalt inte spottar. Gör följande lilla test:

1. Sätt hunden.
2. Ge den en dummy och kommendera apport.
3. Låt hunden sitta och hålla en liten stund och lägg armarna på ryggen.
4. Kommendera loss enbart med rösten!
5. Vad händer?

Släppte hunden apporten på ditt kommando? Grattis – den kan ordet "loss". Men mest troligt sitter den kvar med apporten i munnen.

6. Sträck nu fram handen mot hunden och apporten.

Nu tror jag apporten bytte ägare. Om inte, har ni lite annat att jobba på. Men nu diskuterar vi "spottning". Slutsatsen av ovanstående lilla test är att **vad du säger inte alltid har så stor betydelse** egentligen. Utan **det är vad du gör som är avgörande**. I detta fall är det handen som sträcks fram som är signalen för hunden att släppa.

Vad är det då för hyss vi förare har för oss, som ställer till problem?

Vi har under åren både sett en del och själva gjort några varianter - här uppräddade utan inbördes skämsordning:

1. Från och med att hunden hittat apporten börjar en gedigen överdos av glada tillrop. Inte sällan i höga tonarter, ivrigt gestikulerande och planlöst småspringande. Vad som hunden egentligen förstår av detta är oklart. Vilken nytta det gör för att snabbare bringa in apporten är också höljt i dunkel. I ämnet "vuxna människor leker med hundar" är denna företeelse vanlig. Inte minst då föraren inte litar på hundens förmåga.

2. Om hunden väl verkar behaga komma in med apporten börjar föraren med uppbådad pondus och med barsk stämma basunera ut ett helt nytt kommando "Håll", "HÅÅÅLL"! Vad som hunden egentligen förstår av detta är också oklart. Att detta skulle förmå hunden att snabbare leverera in med önskvärd kvalitet på avlämningen ter sig också något osäkert.

3. Föraren agerar som 1e målvakt inom fotbollslandslaget. En dummy och/eller förbipasserande hund ska med alla medel fångas. Likt en kobra kastar föraren sig mot hunden för att fånga det som fångas ska. Ty apporten ska inte på marken. Huruvida denna strategi borgar för en tryggare avlämning överlåter jag andra att avgöra. Men, jag liksom hunden är bara skeptisk.

4. När apporten spottas agerar föraren i affekt och med kraft för att återställa apporten till önskad position. Ju djupare in i hundens gap desto bättre, verkar utövaren tänka. HÅÅÅÅLL! + en svada av uttryck från Hin Håles egen ordbok. Som om inte det vore nog kan även hundens käft nypas igen så att hörntänder riskerar penetrera både läppar och apportföremål – ty nu ska apporten banne mig inte spottas ut. Visst, det är mänskligt att ha otur då man tänker (ibland). Men den enda otur jag kan komma på i detta fall avser hunden.

Det finns fler varianter på samma tema – men den poäng jag försöker förmedla är förhoppningsvis redan leverad.

Okej – Mr. Besservisser, hur gör man då? Kanske du nu sitter och tänker. Bra. Läs vidare, nått kanske kan vara till nytta.

1. Håll tyst

En bra apport innebär ytterst få ord. Apport - bra! Det räcker så. Försök ändra stil. Prata bara då du har något att tillföra situationen, vilket är mer sällan än de flesta tror. Om hunden tvekar att greppa apporten, ha is i magen och ge den tid att lösa uppgiften. En oerfaren hund vill ibland undersöka vad den ska ta med sig. Vissa hundar söker bara ett bra grepp. Om hunden själv löser uppgiften utan förmaningar eller massa glada tillrop sitter lärdomen ofta mycket snabbare. Utan en massa tjo och tjim minskar även risken att stressa upp hunden som kan framkalla oönskad jonglering eller tuggande.

2. Skipa extrakommandon såsom "håll"

Apport är det kommando som betyder, varsågod och spring raka spåret och hämta apportföremålet, spring sedan tillbaka till mig och invänta nya order, t ex loss. Var i denna kedja ordet "håll" har nytta är inte vetenskapligt utrett. Läs punkt 1 igen – håll tyst. Ibland måste hunden ta om greppet (t ex vid dåligt grepp på tung räva). Håll tyst – ge den tid att lösa problemet.

3. Sluta leka målvakt

Hunden ska komma till dig för att den vill det. Den ska alltså inte fångas in, punkt slut. Stoppa händerna i byxfickorna eller köp handfängsel om du inte klarar att styra dina armar. Att fånga hunden gör det lite otrevligt att närma sig dig. Målet är ju precis det omvända. Det ska vara enormt kul att komma till sin ägare och avlämna sitt byte och kvittera ut sin lön.

4. Sätt dig ner

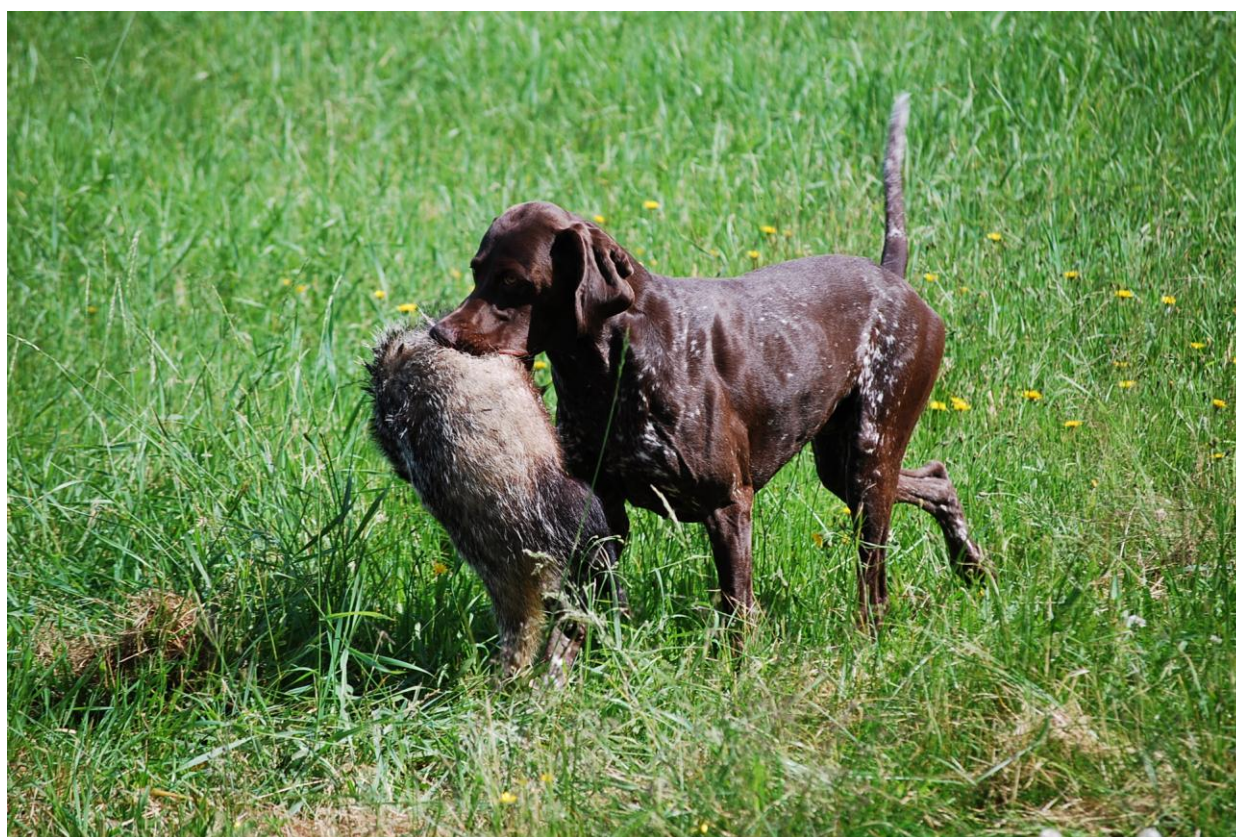
Många hundar kan tycka det är lite obekvämt att bära bytet hela vägen till sin ledare. För att inte provocera så släpper den bytet lagom långt från denne för att signalera något i stil med "*bytet är ditt, här har du, vi behöver inte fajtats om det*". Om jag då i detta läge blir heligt förbannad så blir situationen än mer svår för hunden. Den visade ödmjukhet men fick ovett. Det är inte bra ledarskap!

För att milda dem obekväma situationen sista metrarna in till dig – prova sätta dig ner. Du blir mer inbjudande att komma till då.

5. Backa undan

Spottar ändå hunden ut när den bara har ett par meter kvar till dig – prova att bara backa undan och överlåt till hunden att lösa dilemmat. Gå ner på knä igen och ta emot hunden med utsträckt hand. Om hunden inte lägger apporten i din hand, utan tappar den på marken. Backa undan åter igen. När väl apporten hamnar i din hand är det dags att utdela beröm i någon form. På så vis fattar hunden snabbt att det är just i din hand som apporten ska läggas. Denna lilla finess har ännu högre värde när tunga apportter ska bringas in.

Glöm inte att det ska vara kul att lyda och att olydnad ska få konsekvenser.

Om det du gör inte ger snabbt resultat – prova göra något annat.

Testa dig fram. Du kan inte förstöra något som inte fungerar...

Vi ses!